
Minneord

OSS IMELLOM

EIVIND HANNÅS

PER SIEWERS

Arvid Hanche-Olsen, født 28.2. 1924, døde 25.9. 2008, 84 år gammel. Han var på tur ute i naturen sammen med sin elskede hund da han ble rammet av et «hjerteslag». Ved Arvids død er en solid pæle i norsk kirurgi borte.

Han ble spesialist i generell kirurgi i 1963 og i urologisk kirurgi i 1969. Fra 1971 arbeidet han som overlege ved Sentralsykehuset i Kristiansand. Arvid var opptatt av hele kirurgifaget, selv om han hadde urologi som subspecialitet.

Helheten var viktig i alt han foretok seg, ikke minst i det daglige arbeidet. Pasientens psyke og situasjon, via diagnostikk og kirurgi til rekonvalesens – alt sto i sammenheng for Arvid. Det er derfor kanskje ikke så rart at begrepet etterbehandling ble vesentlig for ham.

Han så i sin tid i Kristiansand at eldre mennesker som var ferdigbehandlet på sykehuset, ofte ikke var klare for sin videre tilværelse. På eget initiativ satte han i gang en innsamling til en stiftelse som bl.a. skulle skaffe eldre mennesker et trygt sted å bo. Denne stiftelsen, som bærer hans navn, er en meget livskraftig

institusjon i Kristiansand i dag. Den største enheten er Seniorsentret Kongsgaard II, med 52 leiligheter for eldre, og hvor beboerne har tilgang til fellesrom av forskjellige slag. Arvid var forut for sin tid, kan man si. Dette senteret har vært et foregangseksempel på hvordan moderne eldrecentre kan planlegges og drives.

Arvid var kirurg av den gamle skolen – en skikkelig allrounder som behersket det meste innen kirurgien. Han var elsket av sine pasienter. Han lærte tidlig oss yngre hvordan man skulle mestre spesielt vanskelige situasjoner innen faget og «komme seg ned på bena».

Arvid var humanist og idealist – engasjert i mennesker i nød og vanskeligheter hvor det måtte være. Han var medlem av Amnesty International. Under Balkan-krigen i 1990-årene engasjerte han seg via Flyktningrådet med hjelp til plassering av flyktninger i Norge.

På fritiden var det naturen med jakt og fiske, samvær med familie, venner og sin trofaste hund som opptok ham. Således kunne han koble ut, minnes og drømme om storlaksen i Lærdal og de gode, seige fjellturene.

Familien sto sentralt i Arvids liv. Han levde 57 år med sin Gudrun. Sammen fikk de tre barn og de fikk oppleve barnebarn og oldebarn.

Vi som var så heldige å få arbeide sammen med Arvid ved Sentralsykehuset i Kristiansand i 1970-årene vil alltid minnes ham med stor ærbødighet og takk. Han var en «kirurgiens gentleman».

Publisert: 18. desember 2008. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. juni 2026.